

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 71.840/1/V
van 12 augustus 2022

over

een ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige
Gemeenschap ‘zur Abänderung des Erlasses der Regierung vom
15. März 2012 zur Ausführung des Dekretes vom 6. Dezember
2011 zur Förderung der Jugendarbeit’

Op 6 juli 2022 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Cultuur en Sport, Werkgelegenheid en Media van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap verzocht binnen een termijn van dertig dagen, van rechtswege verlengd tot 22 augustus 2022,* een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap ‘zur Abänderung des Erlasses der Regierung vom 15. März 2012 zur Ausführung des Dekretes vom 6. Dezember 2011 zur Förderung der Jugendarbeit’.

Het ontwerp is door de eerste vakantiekamer onderzocht op 9 augustus 2022. De kamer was samengesteld uit Geert DEBERSAQUES, kamervoorzitter, voorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH, kamervoorzitter, Kaat LEUS, staatsraad, Jan VELAERS, assessor, en Astrid TRUYENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Githa SCHEPPERS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 12 augustus 2022.

*

* Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, *in fine*, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat deze termijn van rechtswege verlengd wordt met vijftien dagen wanneer hij begint te lopen tussen 15 juli en 31 juli of wanneer hij verstrijkt tussen 15 juli en 15 augustus.

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap wijzigt het besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap van 15 maart 2012 ‘tot uitvoering van het decreet van 6 december 2011 ter ondersteuning van het jeugdwerk’ (hierna: het besluit van 15 maart 2012), in hoofdzaak wat de personeelskosten betreft die in aanmerking worden genomen voor de berekening van de personeelssubsidies (artikel 1) en wat de dienstjaren betreft (welke in aanmerking worden genomen bij de berekening van de personeelssubsidies) (artikel 2). Het regelt voorts het plan inzake voortgezette opleiding voor assistent-jeugdwerkers (artikel 3) en de kostenbijdrage van de gemeenten (artikel 4). Het ontwerp beoogt uitwerking te hebben vanaf 1 januari 2022 (artikel 6).

RECHTSGROND

3. Het ontwerp vindt rechtsgrond in de artikelen 5.1, § 2, vierde lid, § 4, 21, § 2, en 28, § 2, van het decreet van 6 december 2011 ‘ter ondersteuning van het jeugdwerk’ waarvan melding wordt gemaakt in de aanhef van het ontwerp.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 4

4. In het in het besluit van 15 maart 2012 in te voegen artikel 4.2 wordt in de tweede zin bepaald dat “die uitbetaling [van de kostenbijdrage] geschiedt rechtstreeks aan de betrokken aanbieder”. Met deze bepaling wordt hernomen wat reeds in de artikelen 21, § 2, en 28, § 2, van het decreet van 6 december 2011 is bepaald.

Bepalingen die enkel een hogere rechtsnorm in herinnering brengen door die over te nemen of te parafraseren, horen in beginsel niet thuis in een uitvoeringsregeling, onder meer omdat daardoor onduidelijkheid dreigt te ontstaan omtrent de juridische aard van de overgenomen bepalingen en erdoor verkeerdelijk de indruk kan worden gewekt dat de overgenomen regels kunnen worden gewijzigd door de overheid die de regels overneemt. Enkel wanneer het voor een goed begrip van de ontworpen regeling onontbeerlijk is dat bepalingen uit een hogere rechtsnorm worden overgenomen, kan dergelijke werkwijze worden aangenomen, en dan enkel indien de oorsprong van de betrokken regels wordt vermeld (door het aanbrengen van de vermelding “overeenkomstig artikel ... van het decreet van ...”) en de overname correct en letterlijk gebeurt om geen onduidelijkheid te doen ontstaan omtrent de juiste draagwijdte ervan.

Te dezen lijkt de overname van deze verplichting niet onontbeerlijk. Het strekt derhalve tot aanbeveling om de tweede zin weg te laten in het met artikel 4 van het ontwerp in te voegen artikel 4.2 in het besluit van 15 maart 2012.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Astrid TRUYENS

Geert DEBERSAQUES